

Budavári Hírmondó



Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXVII. évfolyam 2022/2. szám Pünkösd

„Krisztus országa öröktől fogva megvolt ugyan az ő tulajdon személyében, ma pünkösdkor azonban a Szentlélek az apostolok által az egész világnak kinyilatkoztatta.”



Luther Márton: *Jer, örvendjünk, keresztyének!*

Jézus velünk marad mindörökké

Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok – olvassuk János evangéliumának 14,18 részében. Jézus búcsúbeszédéből való ez a mondat. A mester felkészíti tanítványait arra az időre, amikor testileg nem lesz velük. Ez következik be nagypénteki halálában. Tudjuk az evangéliumi tudósításokból, hogy a tanítványok ennek ellenére mennyire rosszul vizsgáztak, s azt élték meg, hogy a Jézus-ügynek vége szakadt, küldetése csődöt mondott. Péter megtagadta, Júdás elárulta, a többiek szétrebbentek, mint a madárcáka a villanyvezeték-ről, ha veszélyt érzelenek. Hiábavaló volt Jézus biztatása, előrelátó, védelmező, gondoskodó ígérete?

A kialakult vészhelyzetben erősebb volt a látottak félelmet ébresztő élménye, mint a korábban elhangzott jézusi ígére emlékezés ténye.

Mit akar Jézus a tanítványok szívére helyezni? Rejtjeles utalásként érthetjük ezt a kijelentést feltámadására, s arra a beteljesült eseményre, ahogy Jézus az emmausi úton megjelenik tanítványainak, és velük megy tovább. Alig tudják felismerni – hiszen magasabb rendű létformában találkoztak a Feltámadotttal –, míg végül a kenyér megtörésekor megnyílik szemük, és maguk előtt szégyenkezve boldogok Jézus társaságában. Csak a Feltámadott tudta tanítványait – az árván maradtakat – áthangolni örömteli tanúságtevőkké pünkösd napjára. Amikor úgy bandukolunk életünk sötét óráiban, mint árva gyermekek szülők nélkül, s egyszeriben ránk köszön valaki – miért vagy olyan búskomor, miben segíthetek –, akkor Jézus küld az úton társat, a bajban segítőt. Eljön hozzánk. Ezt ezen a háború félelmétől beárnyékolta 2022-es év pünkösdjén sokszorosan megtapasztaljuk. Ukrán testvéreink százezrei hagyják el hazájukat, áldozattal felépített otthonaikat, hogy mentseik gyermekeik, unokáik és a maguk életét. Közben az édesapák a háború poklában küzdenek hazájuk szabadságáért. Hősies a magyar segítőkészség megjelenítése keresztyének és önkéntes szolgálattevők közreműködésével.

De érthetjük ezt az ígét a pünkösd események beteljesülése felől is. Jézus elküldi árva, kétségbeesett tanítványainak a Vigasztalót, a Pártfogót. Jézus feltámadása nem végső állapota e földi világban, hanem csak ötven napig tartó időszak. Más létformában – mint az Atyának és a Fiúnak a Lelke – van köztünk

mind a mai napig, és a világ végső eseményeinek beteljesedéséig. Addig láthatatlanul vigyázza bizonytalan lépteinket, és ad meggyőző erőt hirdetett ígéretnek. Bátorítja szívünket a Hozzá való megtérésre, az Ő követésére és ígéretei bizonyos megvalósulására. Akkor Ő lesz minden mindenekben, és akkor majd nem hitben, hanem látásban járunk.

Igazi pünkösd evangélium ez az ígérlet, hiszen Jézus igéi beteljesedésének többféle lehetőségét, bátorító közénk-érkezését üzeni. Egyháza sokszor árvának tűnő tanítványi seregek éri magát e világi küzdelmei között. Gondoljunk csak 21. századi bajvívására, amikor harcol az élet tiszteletben tartásáért a „Ne ölj!” parancsolat értelmében, s mégis egy Cegléd nagyságú város tűnik el hazánkban évente a terhességmegszakítások révén. Küzd a házasság megbecsüléséért, hogy az új nemzedék tagjai, a gyermekek, a szülők biztonságot és elrejtettséget kínáljon otthonában növekedjenek fel. Mégis több mint 60%-os a hazai válási arány. Küzd az elesettek felkarolásáért, az öregkorba érkezettek gondozásáért, a munkára nevelés fontosságáért, minden társadalmi réteg szellemi, lelki és anyagi felemelkedéséért, s ebben igyekszik példaértékűen elől járni. Mégis, a társadalom jómódú rétege ebben szerény mértékben támogatja. Gondoljunk a hajléktalanok kilátástalan helyzetére, még ha köztük önsorsrontókat is találunk. De mi nem feledhetjük: Jézus velünk van mindörökké. Szeretete és hatalma megszegyeníti a kétkedőket, amikor súlyos szegénységből, mély lelki elesettségből is felemel testvéreket. Otthont kínál a menekülteknek, hazát a hazátlanoknak, s reménységet arra, hogy az öldöklő háború véget ér. Úgy tűnik, minden nemzedéknek újra meg kell tapasztalnia, hogy a háború nem old meg feszültségeket: csak növeli a bajt és felerősíti azokat. Nem szabad felednünk: Isten mindig egyenként és személyesen mutatja meg, hogy nem vagyunk egyedül, nem vagyunk árvák. Ő küldi, Ő adja Lelkét mindazoknak, akik kérik.

Vegyük ajkunkra a pünkösd kérését: Jöjj, Szentlélek, munkálkodj bennem, kezd rajtam, s áraszd ki Lelkedet az egész földre, hogy békesség és segítőkészség, hit és reménység, s jóakarató befogadásra nyitottság töltse be minden ember szívét.

D. Szebik Imre

Irgalomra vágyva és irgalomra indítva Igazgató-lelkészi jelentés a 2021. évről

Amikor először erre a jelentésre gondoltam, abban a reményben voltam, hogy a járvány szüntével derübb hangon, egy derübb közösséghez szólhatok majd 2022 tavaszán a lezáródott 2021. évről. A derübb hang azonban most sem szólal meg, mert bár szünni látszik a járvány, a háború sötét felhői ránk is árnyékot vetnek. Ezért – bár nem tudok derülátó hangon szólni – szeretnék mégis **a reménység határozottságával bizonyoságot tenni arról, hogy Isten velünk van!**

2021 igéjében irgalmasságra hívott bennünket Jézus, és élénk állította a mennyei Atya irgalmát. Nem egyszerűen példaként, hanem megtapasztalt valóságként. Isten irgalma nem követendő példa, hanem olyan erőforrás, amelyet a hívő ember nap mint nap megtapasztalhat: az evangélium vigasztaló szava erről tesz bizonyoságot, és az úrvacsora szentsége ennek a megízlelhető jele. Irgalomból, az Isten irgalmából élünk! Ezt tapasztaltuk meg az előző évben is. Annak ellenére, hogy a járvány kezelése gyülekezeti szinten sem volt könnyű, mégis láttuk: ahol az Isten irgalmasságát komolyan átéljük, ott az irgalom gyakorlása is megvalósul. Természetesen ennek ellentettjét is tapasztalni lehetett olykor. Mert amikor az Isten irgalma csupán frázis, kegyes szólam, ott a cselekedetekben is érdesség lesz tapasztalható.

A gyülekezet élete, szolgálata négy szinten valósulhatott meg.

1. Az első volt a személyes találkozások szintje.

A járvány jelenléte és hullámválása miatt a személyes találkozások száma csökkent a leginkább: hol besűrűsödtek, hol nagyon ritkultak, és el is maradtak ezek a találkozások. Valamivel kedvesebb volt a kazuális alkalom és ezért az ezek előtti lelkipásztori beszélgetés is. Érdemes egy kicsit a trendeket is végig gondolni, mert a csökkenés nem a Covid-dal kezdődött el.

Az lehet a reményünk, hogy a járvány múltával elsősorban a keresztelek és az esküvők száma emelkedni fog. S bár azt mondanánk, hogy a temetések számának csökkenése pozitív jelenség, de ez nem feltétlen így van. Több olyan elhunyt testvérünk is volt a gyülekezetünkben, akinek a halálhírére később tudtuk meg – köztük olyanok is, akikkel személyes kapcsolatunk is volt, de a családtagok mégis a más felekezeti vagy a világi temetés mellett döntöttek. A látogatások száma is jelentősen visszaesett az elmúlt évben. A gyülekezeti élet személyes szintje az egyik legfontosabb. Ezek a személyes beszélgetések adnak a leginkább lehetőséget

ahhoz, hogy a hit kérdéseiről mélyen, őszintén beszéljünk, és a személyes kapcsolatok erősödésénél a gyülekezeti közösség is növekedjen.

2. Gyülekezetünk életének új színtere a digitális tér volt.

A lelkészi szolgálatban sok mindent meg kellett tanulni az elmúlt években. Nagyon sok alkalom került át ideiglenesen a virtuális térbe. 2020 decemberétől – a gyülekezet áldozatvállalásának köszönhetően – saját közvetítő rendszerrel rendelkezünk a templomban, így az istentiszteleteket közvetíteni tudjuk a YouTube-csatornánkon. Jelenleg ennek 409 feliratkozott tagja, a Facebook-oldalunknak 459 követője van. Az istentiszteletek közvetítésén túl olykor a bibliaórák anyaga, vagy egyéb, zenei vagy gyermek-anyagok kerültek fel az internetre. Videók és hangfelvételek, valamint írások. De az nem jó, ha egyfajta digitális bűvöletben élünk. Hála az égnek vagyunk azoknak, akik a technikai segítséget adják a közvetítésekhez: *Keresztessy Évának*, *Balicza Gábornak*, *Péter Barnabásnak* és *Lackner Orsolyának* – és nem utolsósorban *Takács Lászlónak* és *Mandácskó Zoltánnak*, akik a rendszerért is felelősséget vállalnak. Nagyon reméljük, hogy ez a színtér csak, mint a valóságos gyülekezeti élet kiegészítése marad az egyházunkban!

3. Harmadik színtér: a valós jelenléttel tartott alkalmak.

Az évnek voltak olyan szakaszai, amikor tarthatunk alkalmakat jelenléttel, s voltak olyan időszakok, amikor nem. Öröm volt minden olyan alkalom, amikor nyitva lehetett a templom. Öröm volt minden úrvacsoraosztás. Öröm volt minden olyan bibliaóra, amikor személyesen köszönthettük egymást, és minden énekkari próba. Láthatóan csökkent a személyes jelenléttel tartott alkalmak résztvevőinek száma. De ugyanakkor felfedezhető egyfajta nagyobb nyitottság is a lelki dolgok felé. Azt hiszem, Isten krízist mindig azért ad, hogy megvizsgálja, mi van a szívünkben. Sokan azt vizionáltak, hogy a járvány hatására egyfajta ébredés kezdődik el. Azonban azt látjuk, hogy ez a krízis még nem rázta meg annyira a lelkeket, hogy buzgóbban vegyenek részt a könyörgésben, az igehallgatásban vagy a tanításban; vagy hogy vágyódnának a lelki vezetésre vagy arra, hogy kiáltsanak Istenhez. Mondhatnánk azt is: az ébredés még várat magára, imádkozni kell érte.

A rendszeres alkalmakon kívül egyfajta óvatossággal tartottuk meg az ökumenikus imahetet.

Marton Zsolt váci megyéspüspök volt a díszvendégünk *Fabiny Tamás* püspök meghívására, és csak három estén voltunk együtt a templomunkban. Március 14-én a részleges lezárások miatt újra csak televízió közvetített istentiszteletünk volt. Külön örömet jelentett, hogy a nagyheti passióolvasásba a presbiterek is bekapcsolódtak. Az is jó volt, hogy május végén a *Budavári Gospel Kórus* is egy koncerttel tudott szolgálni, s így az létszámbeli növekedésnek indult. Az esti istentisztelet keretében megtarthattuk a tanévzáró alkalmunkat, amelyen megköszöntük a hitoktatók egész éves munkáját. Nagybörzsönyben megrendezhettük a szokásos nyári táborunkat. Köszönet a hitoktatóknak és az önkéntes segítőknek. A nyár folyamán a *Gospel Kórus* szervezett közösségerősítő hétvégét. A nyári programok a napközis táborral fejeződtek be.

Ősszel a hétközi alkalmaink mellett a *Budavári Evangélikus Szabadegyetem* is beindult. Szeptember 16-án pedig egyházunk vendégeként *Tapio Luoma* finn érsek, valamint egy finn delegáció volt a vendégünk. Ősszel a *Schütz Kórus* tagjai közösségépítő hétvégén vettek részt Nagybörzsönyben. Az október eleji konfirmáción 12 fiatal nyert áldást, és élt először az úrvacsora szentségével. A 10 éves *Gospel Kórus* ünnepi koncerttel és szeretetvendégséggel adott hálát Istennek a szolgálatban nyert örömeikért. A zenei életünket gazdagította, hogy havonta egy orgonazenés áhítat volt a templomunkban, és az esti istentiszteletek között minden hónapban volt egy ifjúsági zenés alkalom, és minden hónapban egy gospel istentisztelet is. Adventben a *Schütz Kórus* szolgált a zenés istentiszteleten.

Az egyházközségi alkalmakon kívül templomunk adott otthont júliusban és novemberben a *Budavári Bach Fesztiválnak*, melyet a Bach Akadémia Kulturális Alapítvány szervez. A kápolnában került megrendezésre a Nagy Zoltán festményeiből készített kiállítás.

4. A lelkeszi szolgálat és a gyülekezeti élet külső színtereken is megjelenik.

Elsősorban az intézményekben, az iskolákban. Az iskolai hittan szempontjából az elmúlt év különösen nehéz volt. Szinte kiszámíthatatlanná vált, melyik hittanórát tudjuk megtartani és melyiket nem. Köszönetet kell mondanunk a hitoktatóinknak: az iskolákban a lelkeszeken kívül *Kovács Kata*, *Péterné Mestery Rita* és nyárig *Molnárné Varró Marika* szolgált; *Hegyiné Oncsik Valériát* a baba-várás hónapjaiban *Aszódi Ilona* és *Szendrey Andrea* helyettesítette. Szeptembertől *Kovács Kata* és *Péterné Mestery Rita* hitoktató mellé *Fülöp Mónika* állt be főállásúként, *Wölfel Mihály*

pedig félállásban, s óraadók voltak még: *Takács Hajnalka*, *Kruchio Bianka* és *Szendrey Andrea*.

Köszönöm mindazoknak a segítségét, akik az elmúlt esztendőben is társaink voltak a közös szolgálatban lelkeszökként és nyugdíjas lelkeszökként. Köszönetet mondok elnöktársamnak, Heinczinger Orsolyának és a többi tisztségviselőnek, a hitoktatóknak, a kántoroknak és a karnagyoknak, az alkalmazottaknak és az önkéntes segítőknek. Látható, hogy mindenki a maga feladatában igyekezett a legjobbat adni.

Elmondhatjuk, hogy 2021 is megsebző év volt. A naptárunkat lapozgatva több üres oldal van, és nagyon sok olyan előre beírt rendezvény, amely mellé oda kellett írni: elmarad! Az aggodalom és a bizonytalanság közepette jó volt Jézus szavát hallgatni az évi igében: Legyetek irgalmasok, mint a ti mennyei Atyátok irgalmas. Olykor a megsebzettségben mi is rászorultunk az irgalomra, gyászt és egészségügyi bizonytalanságokat hordozva. De közben azt tapasztaltuk, hogy ha az irgalmasság lelkületével léptünk oda másokhoz, azáltal is vigasztalt minket az Isten.

2021 decemberében – fél évvel a nyugdíjkorhatár elérése előtt – feleségemnek és nekem nyilatkoznunk kellett, hogy vállaljuk-e további két évre a szolgálatot. A presbitérium ezt a döntésünket elfogadta. S akkor kettős célt fogalmaztam meg magamnak, amit a Hírmondóban meg is írtam: **Úrra lelni Krisztusban! – Testvérrre lelni egymásban!**

Ha ez megvalósul az életünkben – a Szentlélek ereje által –, akkor van holnapja és reményteli jövője a közösségünknek.

Adja meg Isten, hogy így legyen!

Bence Imre
igazgató-lelkész



Felügyelői jelentés a 2021. évről

„Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon. Törekedjétek mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.” (Zsid 12,12–14)

A zsidókhöz írt levél soraival köszöntöm a Testvéreket, amikor a Budavári Evangélikus Egyházközség 2021. évi felügyelői jelentését ismertetem.

Gyülekezetünk életében – ahogy életünk más területein is – a 2021-es évet az oltások hatására a járványhelyzetből való lassú visszatérés határozta meg. A vezetés feladata volt a gyülekezeti életet a megszokott mederbe visszaterelni – tudva ugyanakkor, hogy a járvány világunkban továbbra is jelen van. A pandémiás időszak bezártsága mindenkire másképp hatott: a személyes együttlétek elmaradása, a közösségi alkalmak online térbe költözése nem segítette gyülekezeti életünk működését sem. Ugyanakkor azt is érezhetjük, hogy ebben az elbizonytalanodott világban egyre nagyobb szükség van az evangélium üzenetére. Gyülekezeti tagként – még inkább a gyülekezetvezetés testületéként – mindannyiunk felelőssége a missziói parancs közös teljesítése: közösségünk működésének Isten előtti felelősséggel vállalt biztosítása.

Gyülekezeti alkalmaink látogatottsága az elmúlt évben nem érte el a pandémia előtti szintet. Míg 2019-ben egy vasárnapi istentiszteleten átlagosan közel hatvanan voltunk, addig tavaly ez nem érte el a 40 főt. Ugyanez az arány igaz az úrvacsorázók létszámára, a bibliaórai, gyermek- és ifjúsági alkalmak, a szeretetvendégségek résztvevőire is. Gyülekezetünk lelkészei és hitoktatói 22 iskolában végeznek hitoktatást. A 2019. évi 284 fős létszámhoz képest tavaly már 348 gyermek részesült hitoktatásban.

Meggyőződésem, hogy a lelkészi és hitoktatói munkaközösség számára rendszeres felkészülést és komoly logisztikát jelentő iskolai hitoktatás gyülekezetünk számára missziói lehetőség is. Ennek az elmúlt években itt-ott tapasztalhatóak voltak gyümölcsei. Az egyházközség működésében részt vevő alkalmazottak száma – úgy az adminisztratív, mint a hitéleti területen – az elmúlt évben nem változott.

Szeretném a képviselőtestületet tájékoztatni, hogy lelkészeink kérésére presbitériumunk a 2021. decemberi ülésén határozatot hozott *Bence Imre* és *Bencéné Szabó Márta* lelkészeink nyugdíjkorhatár utáni szolgálatának további két évvel való meghosszabbításáról. Szintén ezen az ülésen hosszabbítottuk meg *Bence Imre* igazgató-lelkészi státuszát.

Itt szeretnék köszönetet mondani lelkészeinknek, gyülekezetünk munkatársainak, tisztségviselőinek és minden önkéntesnek mindazért az erőfeszítésért, amivel a gyülekezet működését az elmúlt évben is biztosították.

Egyházközségi gazdálkodás területén a 2021-es évre az elnökség által megfogalmazott célkitűzés a pozitív mérleg, megnyugtató mértékű megtakarítás fokozatos elérése volt. Ezt sikerült elérni, alább részletezve látható, hogy a gyülekezet gazdálkodása felelős kezekben van. A főbb pénzügyi adatok rendszerezve a következők:

Bevételek

A tervezett *49.378.000 Ft* helyett a realizált bevétellel *53.266.071 Ft* volt – a többlet *3.888.071 Ft*-ot tett ki. Istennek hála, a gyülekezeti tagoktól érkezett adományok a tervezettnél és a tavalyi évhez képest is nagyobb összegben érkeztek, összesen *32.547.551 Ft*. Ezen belül is jelentősen megnőtt a céladományok összege: *8.351.084 Ft*. Emelkedett az egyházfenntartói járulék összege is: ez *13.135.867 Ft* volt, míg a perselypénz és az adományok összege minimálisan csökkent. A további támogatásokból származó bevételek emelkedtek: a németajkú gyülekezet *775.000 Ft*-tal támogatta kápolnafelújításunkat, az országos egyháztól pedig *92.000 Ft* érkezett. A Budai Egyházmegye *700.000 Ft*-tal támogatta ereszcatorna-felújításunkat. A pályázati bevételek összege 2021-ben *1.284.500 Ft* volt: ez tartalmazza a hittantáborra kapott *400.000 Ft*-ot a Bethlen Alapítványtól, valamint az I. és II. kerületi önkormányzatoktól a táborra és egyéb programokra kapott összegeket. Ingatlan-bérbeadásból is emelkedett gyülekezetünk bevétele, mely összesen *7.181.289 Ft*-ot tesz ki. Ez tartalmazza a toronybérletet, a vendégszobák, a Sára terem és a badacsonyi pihenőház bérbeadásából származó bevételeket. A toronybérlet és a vendégszoba kiadása egész évben folyamatos, a pihenőház kihasználtsága is maximális volt.

Kiadások

A tervezetthez viszonyítva *2,5%*-kal csökkentek, a tényleges kiadások összege *48.156.790 Ft* volt. A személyi jellegű kiadások, az adók és járulékok összege a tervezettnél megfelelően alakult, összesen *28.258.852 Ft* volt. A hitéleti tevékenységhez kapcsolódó kiadásaink csökkentek – *4.539.596 Ft* – a pandémia miatt elmaradt gyülekezeti alkalmak hatásaként. A működési költségekben nem volt kiemelkedő eltérés, ezek *5.687.878 Ft*-ot tettek ki. Az ingatlanokkal kapcsolatos karbantartási munkákra *1.097.327 Ft*-ot költöttünk.

Karbantartás, felújítás

A lelkési hivatal épületében tavaly volt egy villámkár, melynek következtében az elektromos rendszerben és eszközökben károk keletkeztek. Ezek javítása és pótlása, új eszközök vásárlása megtörtént. Az egyházi lakásában volt egy lefolyócsó-sérülés, ami ázást okozott az irodában – ennek javítása megtörtént, ez részben áthúzódott erre az évre is. A 2020. évi kápolnafelújítás a kápolna hátsó részén lévő szekrény cseréjével tavaly vált teljessé. Ennek költségeit *Klenk Gusztáv* testvérünk céladományja fedezte – szeretném közösségünk nevében megköszönni a felajánlást.

Amikor a gyülekezet gazdálkodásáról beszélünk, szólni kell azokról az adományokról is, amelyekkel gyülekezetünk segített az elmúlt év során. A presbitérium által korábban hozott határozat alapján minden évben a nagy összegű adományok 10%-át egy rászoruló evangélikus gyülekezet számára ajánljuk fel: ez idén a bényei gyülekezet volt, akiket 520.000 Ft-tal tudtunk segíteni. A *Budavári Szabadegyetem* perselypénzeiből 129.000 Ft adományt továbbítottunk, míg a „Fordított Mikulás” bevételéből az *Abaffy Gyula Szeretetotthont* segítettük 179.000 Ft összeggel. Az év első felében adománygyűjtést szerveztünk két kórház – a Városmajori Szív- és Érgyógyászati Klinika, valamint a Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika – számára, erre a célra 157.000 Ft gyűlt össze. Az arnóti gyülekezetet 130.000 Ft-tal segítettük, 166.000 Ft-ot pedig teológus hallgatók támogatására fordítottunk.

Összefoglalva

A 2021. évi zárszámadás 53.266.071 Ft bevétel és 48.156.790 Ft kiadás mellett 5.109.281 Ft pénzeszköz-növekedést állapított meg.

A gazdálkodáshoz kapcsolódva szeretném még kiemelni a felelősség kérdését. Sokféle szempontból megváltozott világunkban sem feledkezhetünk meg gyülekezetünk támogatásáról. A rendszeres adomány meghatározó gyülekezetünk biztonságos működése szempontjából. Ennek eljuttatására több új lehetőség is rendelkezésre áll.

Köszönet és hála testvéri közösségünk minden tagjának az anyagi és a szolgálatban kifejezett adományokért.

Jelentésem záró részében gyülekezetünk jövőjével szeretnék foglalkozni. Az előttünk álló évek komoly kihívásokat hoznak, amire felelősen fel kell készülnünk. Amikor ez a jelentés készül, már tudjuk, hogy a pandémia fenyegetése mellett megjelent az ukrajnai háború borzalma is. A körülöttünk

lévő világ egyre kiszámíthatatlanabb. Ilyen körülmények között még nehezebb tervezni, ezért gyülekezetünk gazdálkodásában még inkább a biztonságra és a stabilitásra kell törekednünk. A 2022. évi tervezés során is ezt tartotta szem előtt az elnökség és a presbitérium.

Másrészt nem egészen két év múlva egyházközségünkben általános tisztújításra, és ezzel szinte párhuzamosan lelkészválasztásra kerül sor. Mindkét folyamatot időben és gondosan előkészítve, szervezeten kell elindítanunk. Ebben a munkában szükség lesz a presbitérium és a képviselőtestület tagjainak aktív és felelős részvételére.

Az elkövetkező években újabb felújítási feladatok is várnak ránk: a lelkési hivatal és a parókia felújítása, a templom külső renoválása. A presbitérium építési munkacsoportja már komolyan foglalkozik az előkészítő munkálatokkal: épületdiagnosztikai, szigetelési szakvélemény beszerzésével, a templom és udvar ereszcatorna-vízvezetés kérdésének kezelésével épp úgy, mint a teljes épületkomplexumban megjelenő problémák kiváltó okainak feltárásával és megoldásával. Köszönetet szeretnék mondani a munkacsoport felelős munkájáért!

Jelentésem végén köszönetet mondok igazgató-lelkészünknek és gyülekezetünkben dolgozó lelkészeinknek, minden munkatársunknak, akik a továbbra is nehéz körülmények között helytállnak. Hálas vagyok a tisztségviselőknek és a presbitérium tagjainak a testvéri együtt gondolkodásért, gyülekezeti tagjaink támogatásáért és önkéntes munkájáért, az áldozatvállalásért.

Hálát adok Istennek az elmúlt év ajándékaiért, és kérem segítségét a gyülekezetünk előtt álló feladatokhoz.

Heinczinger Orsolya
felügyelő



Eseménynaptár – 2022. Pütkösd

Június 5. vasárnap Pütkösdvasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

Június 6. hétfő Pütkösdhétfő

Istentiszteletek 9.00, 11.00 órákor a Budavárban
18.00 órákor nem tartunk istentiszteletet!

Június 12. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

- 11.00** – Tanérváró istentisztelet – A hitoktatók köszöntése
12.30 – KÖZÖS EBÉD és kötetlen beszélgetések (Az ebédre június 8-ig lehet jelentkezni telefonon vagy a budavar@lutheran.hu e-mail címen.)

Június 13. hétfő

- 19.00** – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
Both Miklós zeneszerző, népzene kutató tart archív filmfelvételekkel gazdagított előadást az ukrán népzeneről

Hétközi alkalmak a nyáron

A tanérváró naptól a nyári táborig péntekenként 17.30-kor az ifjúsági órákat megtartjuk.

Azt követően szeptember 1-ig a hétközi alkalmak közül csak a kedden 18.00-kor kezdődő bibliaórát tartjuk meg minden héten!

A vasárnapi istentiszteletek nyáron a szokott rendben folynak.

Családos – hittanos – ifjúsági tábor Június 19–25.

Nyári hittanos tábor Szigetszentmártonban
A tábor témája: **Keresik menők, lúzerek – Jézushoz menő emberek**

Szeretettel várjuk a kisgyermekes családokat, a hittanos gyermekeket, a konfirmációra készülőköt, a konfirmált fiatalokat! Játékos ismeretszerzés kicsiknek és nagyoknak, kirándulás, fürdés, vetélkedő, bibliatanulmányozás, elcsendesedés, sok-sok játék még több énekléssel, finom falatokkal, jó közösségben.

Jelentkezni lehet a Lelkészi Hivatalban, a budavar@lutheran.hu e-mail címen, vagy az (1) 356-9736 telefonszámon, illetve a honlapunkon megtalálható jelentkezési űrlap kitöltésével. A tábor teljes költsége: 40.500 Ft, amelyhez budavári gyermekek és fiatalok alapítványi támogatást kaphatnak. A tábor költség nem tartalmazza az utazás költségét!

Jelentkezési határidő: **2022. május 31.**

Közöttetek van!

**Szélrózsa – evangélikus ifjúsági találkozó
Gyula, 2022. július 13–17.**

<https://szelrozsatalalkozo.hu>

Fiatalok, fiatal felnőttek országos találkozója

Konferenciák – találkozók

A nyár folyamán több olyan evangélikus lelki és közösségi program lesz, amelyet egyházunk különböző korosztályoknak szervez.

Kérjük kísérjék figyelemmel, és jelentkezzenek ezekre az alkalmakra!

Napközis tábor

Augusztus 22–25. Hétfőtől csütörtökig

Napközis tábort tartunk kisiskolás és felsős gyerekeknek. Bibliai foglalkozások, játékok, kreativitás, érdekes programok

Jelentkezési határidő: **2022. augusztus 15.**

Szeptember 4. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

- 11.00** – Tanérvnyitó istentisztelet

A tanérvnyitó istentisztelet után folyamatosan indulnak a hétközi kisközösségek alkalmai!

Szeptember 6. kedd

- 18.00** – Bibliaóra

- 19.00** – Presbiteri gyűlés

Október 1. szombat

- 16.00** – Konfirmációs vizsga a Kápolnában

Október 2. vasárnap

Hálaadó vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

- 11.00** – Konfirmációs istentisztelet és hálaadás

Október 4. kedd

- 18.00** – Bibliaóra

- 19.00** – Presbiteri gyűlés

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található űrlapon keresztül egyeztetethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.
Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9–13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>



Evangelikus műsorok a médiában

Június 5. vasárnap

Duna Televízió, 9.00: Létige

SZÍNEKKEL KITÖLTÖTT SZENTLÉLEK

Kocsik Mónika hatvani evangélikus lelkész portréja

2018 nyara óta szolgál a hatvani gyülekezetben Kocsik Mónika lelkész, aki életének szerves része különleges hobbija, a festészet. Szülei már gyermekkorában felfigyeltek a tehetségére, első vásznát, olajfestékeit, állványát még teológus korában vette; azóta több alkotótáborba járt, és kiállításai is voltak különböző galériákban.

Arra kértük, pünkösöd apropóján meséljen festményeiről, amelyek ehhez az ünnephez tartozhatnak, és mutassa be pünkösöd jelentőségét számunkra. Beszélgetésünk közben természetesen a helyi gyülekezet életébe is betekintést nyerhetünk.

Június 6. hétfő

Kossuth Rádió, 10.00:

Istentisztelet közvetítése Pilisről
Igét hirdet: *Fabiny Tamás* püspök

Somogyi Barnabás

Jövel, Uram!

Itt vagyok, Uram, megtaláltál.

Érzem, enyém ígéreted.

Boldogságtól csordul a lelkem,

Halottnak adtál életet.

Felemeltél az út porából,

Mint taposott, rút aranyat;

Letörölted rólam a szennyet

S felcsillogott rajtam a nap.

Felemeltél, de rám engedted

A próbák lángoló hevét,

Add, Uram, hozzá Szentlelkednek

Kettős mértékű erejét.

Viharok szelét most is érzem,

Kétségek árja eltakar,

Megmentő, áldó szent keziddel

Jövel, Uram Jézus, hamar!

A lelki töltekezéshez továbbra is ajánljuk a honlapunkon megjelenő istentisztelet-közvetítéseket és bibliaórákat, hang- és képanyagokat.

Kérjük, hogy akinek van e-mail címe, az ossza meg velünk, és ha eddig nem tette, járuljon hozzá, hogy a budavar@lutheran.hu levelezőlístára felvegyük. Akinek nincs internetelérhetősége, kérjük telefonon tájékoztasson minket, ha írott igehirdetésre van szüksége.

Siklós József

Mikor a földön járt

Mikor Jézus földön járt,

Sokakat gyógyított,

Mindenkit csak szépre

És jóra tanított.

Megtanított arra,

Hogy egymást szeressük,

Egész életünkben

Őt híven kövessük.

Ma is itt él köztünk,

– Bár nem látjuk szemmel –

És pásztorol minket

Örök szeretettel.



Jubiláló konfirmandusok gondolatai



Mit jelent számomra a gyülekezethez tartozni? A megfelelő helyre való tartozást. Tudom, itt biztonságban vagyok.

Szeretetet és türelmet szerezhettem, amióta ide tartozom. Hat éve vesztettem el nagypapámat, aki inspirált, hogy maradjak közel Istenhez és a gyülekezet melengető közösségéhez.

Öt éve konfirmáltam, és háálás vagyok, hogy minden szomorúság ellenére kitarítottam és célba értem. Mára pedig a gyülekezet egyik önkénteseként próbálok segíteni, és a kisgyerekeknek azt az élményt megadni, amit egykor én is megkaptam. Élményeket, megbecsülést, barátokat, elfogadást és hitet szerezhettem és tapasztalhattam az itt eltöltött 18 évem alatt.

Visszagondolva, talán két éve nem így éreztem: elveszett voltam, gyászoltam, és nem találtam értelmét az életemnek. Aztán ifjúsági dalokat kezdtem énekelni, melyekről tudtam, meg fogják adni a kellő löketet ahhoz, hogy újra biztos legyek benne, mi az én elhivatásom, és miért is tartottam ki eddig. És igen, idő kellett; de hiszem, Isten nem hiába adta ezt az időszakot, mert ekkor megélhettem, milyen az, ha igazán szükségem van rá és a gyülekezetre is.

Mérhetetlenül szerencsésnek érzem magam, hogy ezeket a sorokat most elolvashatják, és megismerhetik az én fiatal nézőpontomat.

Kengyel Bori (5 éve konfirmált)



A konfirmáció egy lelki utazás kezdete volt számomra, mert a keresztség szentségével nem én választottam a hitet. A konfirmandus-léttel azonban már én dönthettem. A felkészítő órák megismertették velem a hit és az evangélikus egyház alapjait, melyekre később tudtam építkezni – és építkezem a mai napig is gyakorló evangélikusként. Úgy érzem, hogy folyamatosan egyre inkább erősödik a hitem – ebben a konfirmációnak is nagy szerepe volt. A szüleimmel rendszeresen járunk a Budavári Evangélikus Templomba, és úgy érzem, ez a kötelem soha nem fog megszűnni.

Markó Krisztián (10 éve konfirmált)



Mit jelent nekem, hogy a gyülekezethez tartozom? Tartozom egy közösséghez, ahol elfogadó, szerető emberek vesznek körül. Biztos pontot ad, és még ha a mindennapi gondok és elfoglaltságok sokszor távol is tartanak, ez a közösség mindig visszavár. Itt tudok kapcsolódni Istenhez, a kortársaimmal, régi ismerősökkel, és közösségben tudjuk átélni Isten szeretetét. Jó ehhez a közösséghez tartozni, mert a gyülekezeti alkalmak, istentiszteletek után feltöltődve könnyebb szembenézni a következő hét kihívásaival.

10 évvel a konfirmációm után továbbra is csak háálás tudok lenni ezért a közösségért, amelynek köszönhetően életre szóló barátságokat kötöttem.

Szilvágyi Bíborka (10 éve konfirmált)



Nekem maga az, hogy a Budavári Evangélikus Gyülekezethez tartozom, az egyenlő egy második otthonnal és egy második családdal is egyben: akárhányszor megyek oda, annyiszor fogadnak szívesen, annyiszor üdvözölhetek gyerekoromból ismerős arcokat, annyiszor érezhetem a Jóisten jelenlétét. Ez az a hely, ahol segítséget kaphatok másoktól, és egyidőben segíthetek is másoknak, szolgálhatom az Urat. A konfirmáció – a hitemen kívül – engem abban erősített meg, hogy valójában itt a helyem; bárhova vigyen is az élet, ide mindig hazatérhetek.

Vajdovich Noémi (10 éve konfirmált)

Jelentkezés a konfirmációra

Várjuk azon családok jelentkezését, amelyekben 7–8. osztályos fiatalok vannak, hogy a 2022–23. évi konfirmációra készülő csoport formálódhasson. Örölnénk, ha ők már a nyári táborban is részt vennének!

Várjuk azoknak a felnőtteknek a jelentkezését, akik tudatosan és hivatalosan akarnak az egyházunkhoz, és benne gyülekezetünkhöz kapcsolódni. Azokat, akik konfirmáltak ugyan, de felelevenítenék az akkor tanultakat; akik (bármely felekezetben történt) keresztség után nem részesültek konfirmációban; valamint akik nincsenek megkeresztelve. Az érdeklődőknek 2022 őszétől ismét szervezünk felkészítő tanfolyamot.

Emlékezem...

BUDAVÁRI SEGÉDLELKÉSZEK EMLÉKEI

Sorozatunkban a korábban Budavárban szolgált segédlelkészeket szólítjuk meg: meséljenek az itt töltött évekről, történelmi tényekről, élményekről, lelki tapasztalatokról.

1959. november 10-én – Luther Márton születésnapján – avatott lelkésszé Káldy Zoltán püspök. November 15-i hatállyal Szabó József püspök helyettes Ózdra helyezett Virágh Gyula esperes mellé. Itt kaptam meg Vető Lajos püspök levelét 1961-ben: „Tisztelendőségedet f. évi április hó 15-től kezdődő hatállyal szolgálati érdekből a budapest–budavári egyházközségbe helyezem át gyülekezeti segédlelkészül Várady Lajos esperes-lelkész mellé. Kötelessége lesz minden lelkészi munka végzése és a lelkészi, valamint esperesi hivatalban való segédkezés az esperes-lelkész útmutatása és rendelkezése szerint.”

Esperes-lelkész mellől tehát ismételtén esperes-lelkész mellé kerültem. Jó „iskolát” jelentett számomra mindkét hely. Volt mit tanulnom parókusaimtól: alapos készülést, rendszereteket, viszonylagos önállóságot az ifjúsági- és gyermekmunkában. Hálás vagyok mindazért, amit tanultam tőlük.

Segédlelkész-társam volt Schreiner Vilmos, aki nagy szeretettel igyekezett bevezetni a gyülekezet rendjébe.

Lakásom sokáig a „lenti iroda” volt. Vaságyamat este szétnyitottam, reggel összehajtottam. Fél 8-kor készen álltam a szolgálatokra. Amikor megsérült a bokám, egy hétig Vilmosék lakásának kis szobájában feküdtem, és ők ápoltak, kosztoltak.

Sok szolgálatot közösen, egymást váltva végeztünk. Például a gyermekbibliakörök vezetőinek felkészítését a vasárnapi és más alkalmakra. Két név maradt meg az emlékezetemben: Lipcsey Judit és Rohringer Katalin. Alkalmanként besegítettem az ifjúsági feladatokba is.

Örömmel vettem részt az énekari munkában. A Csorba István vezette énekkar általában nagy létszámmal működött, de az én ottani szolgálatom idején néha létszámhiánnyal küzdött egyes szólamokban. Én tenort énekeltem harmadmagammal – bár, ha Fasang Árpád nem volt ott, akkor szólamunk be-befulladt.

Nagy élményeim voltak az orgonakoncertek és az énekari hangversenyek. A számok konferálását gyakran és örömmel végeztem. Az orgonához még annyi emlék fűz, hogy néhány este, amikor sem Peskó György, sem gyakori esti helyettese, Kovács Judit nem ért rá, én játszhattam.

Esperesünk egyszer Schreiner Vilmost és engem kért fel „A vallás keresztyén kritikája és értel-

mezése” című LMK (Lelkészi Munkaközösségi) dolgozat megírására. Vilmos írta az alapidolgozatot, én a korreferátumot, főnökünk nagy meglepetésére. Végkövetkeztetésemre emlékezem: „Hogy a keresztyénség több mint egy vallás, azt a Krisztusban nyilvánított isteni szeretetben ismerjük föl. A keresztyénségen kívül sehol sem tudják megragadni az Isten szeretetét.”

Vasárnaponként és ünnepnapokon legtöbbször a 9 órás és az esti istentiszteleteken szolgáltam, a felnőttek bibliaóráin nagyon ritkán.

Még egy sajtószerű közös munkánk volt Vilmossal: úgy alakult, hogy a gyülekezetnek nem volt önálló fizetett takarítója, és mi végeztük hetenként váltakozva a templom, az imaterem, az iroda és az utca takarítását, rendben tartását. Saját öröömre pedig a bejáratnál és a kis udvaron virágokat ültettem és gondoztam.

Családi vonatkozású kapcsolatom is volt a gyülekezettel: egyik nagynéném a Pasaréti úton lakott, és a fia itt konfirmált. Akkoriban még nem vezettem naplót, így sajnos csak mozaikszerűen idéződnék fel bennem a „budavári emlékek”, de az itt töltött időre mindig szívesen gondolok vissza.

Zárásképpen arra biztatom a gyülekezet tagjait, amire az irsai gyülekezetet és minden gyülekezetet: becsüljék meg, támogassák, szeressék lelkészeiket! Imádkozzanak értük, hogy szolgálatukat Isten tetszése szerint végezzék! Azt is kérem, imádkozzanak gyülekezetükért, különösképpen a fiatalokért! Bátorítson bennünket az év igéje: „*Jézus Krisztus mondja: Aki énhozzám jön, azt nem küldöm el.*”

Bárdossy Tibor



Jelentkezz örökségedért!

Kiderülne, hogy egy távoli, eddig ismeretlen rokonod révén jelentős örökség vár rád – kíváncsi lennék az arcodra, amikor meghallanád ezt a hírt. Természetes, hogy ilyenkor kíváncsi izgalom vesz erőt az emberen: vajon mit is takar ez az örökség? Mi mindenre lesz elég?

Én már vettem részt öröklési helyzetben, és egy ideig izgatott is voltam; de nem álmodozhatam sokáig, mert kiderült: egyáltalán nem is nagy az örökség, ráadásul hatfelé kellett osztani, úgy-hogy nem mondhatom, hogy egy életre megoldotta anyagi gondjaimat. (Nem akarok persze telhetetlennek tűnni, ez is jól jött a maga idejében.)

Amikor mi örököltünk, akkor természetesen volt a **(vég)rendelkezést adó rokon**, aztán volt egy barátja, akit megbízott az örökség **kezelésével**, és volt egy **megbízott ügyvéd**, aki jól ismerte mindkettőjüket. Ő kezdte intézni a jogi dolgokat, hogy az öröklés valósággyá válhasson, és minden rendben menjen.

Sokan olyan nagy örökségre vágnak, hogy egy életre oldja meg anyagi gondjaikat. Ilyen jellegű rendelkezésről itt most nem adhatok hírt, viszont egy ennél is jobb örökségre hívom fel a figyelmet!

Mindannyiunknak van örökségrésze, nem is jelentéktelen! Ám még nem mindenki tud róla! Az veheti át, aki jelentkezik érte, akinek kell! És akkor járunk igazán jól, ha minél többen jelentkeznek érte!

Az első ellenvetés biztosan az, hogy ha ez olyan örökség, amelyben mindenkinek van örökségrésze, akkor az egyenként biztosan nagyon csekély mértékű örökség lehet. A másik képtelenség meg az, hogy akkor lesz nekem is jobb, ha másokat is arra buzdítok: kérjék a maguk részét? Miféle logika ez? Akkor nem éppen kevesebb jut majd nekem? Nos, nem! Éppen ellenkezőleg! Isten logikája más, mint az embereké! Ez a világ legnagyobb öröksége! És annál gazdagítóbbá válik, minél többen kérik a maguk részét belőle!

A Mennyei Atya ugyanis – az élet-csődtől való megmentésünk érdekében – rendelkezett a javairól: szeretetéről, kegyelméről, dicsőségéről. A Fiú Isten közel hozta számunkra az örökséget: megmutatta, hogyan élhetünk vele; halálával és feltámadásával pedig igazolta értékállóságát, és mindenki számára elérhetővé tette ezeket. A Szentlélek pedig „szétosztja az örökség javait”, más bibliai kifejezéssel megtermi gyümölcseit az életünkben.

Hogy kerül az örökség-téma a pünkösti asztalra? Úgy, hogy pünkösd a Szentlélek munkába állásának ünnepe! Ő Isten ügyének előmozdítója és

mindannyiunk „ügyvédje” Isten öröksége tekintetében. *(Az ügyvéd szó Jézus által a Pártfogóra, mint Szentlélekre használt görög kifejezés egy további jelentése.)* Isten Szentleke az első pünkösd óta a minket illeő örökség szétosztása ügyében fáradozik!

Örökségünk gazdag tartalmát egy kapcsolattal fejezi ki az Újszövetség: Isten gyermekeivé lehetünk! A Mennyei Atya pedig minden ezzel kapcsolatos kiváltsággal megajándékoz minket!

Isten szeretete nyújt nekünk védettséget és biztonságot, Isten „szárnyai alá menekülhetünk” gondjainkkal, kétségeinkkel, de a bűneinkkel is. Mivel Ő a javunkat akarja, nála mindig találunk kegyelmet, gyógyulást és békességet.

Isten gyermekének lenni bizodalmas hitet is jelent: hitet a legfontosabb testvérünkben, Krisztusban, akit bátran követhetünk mindenhová. Egyedül Ő az, aki az Atya szeretetének teljességébe vezet minket. A halállal szemben pedig az ő feltámadása a reménységünk!

Isten gyermekének lenni: a Szentháromság szeretetének és közösségének gyógyító és éltető valóságába helyezett élet. Felhatalmazott élet is: békeségteremtésre, vigasztalásra, reménységadásra, a világ sebeinek gyógyítására, a krisztusi irgalom és szeretet cselekedeteire.

Pál apostol írja Rómabeliekhez írt levelében: *„...nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atyám!”* **Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek, és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.** (Rm 8,15–17)

Krisztus örököstársának lenni most milyen ajánlatnak hangzik számokra? Mit tartasz ennek az örökségnek az értékéről? Megéri kérni? Akkor is, ha áldozatokat kell hozni érte?

„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek.” (1Kor 2,9) Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által: *„Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.”* (1Kor 2,12)

Testvérem, jelentkezz örökségedért a Szentléleknél! Nem fogod megbánni!

Péter Zoltán

Beszélgetés a gyülekezettről

Elek Norbert zeneszerző, hangszerelő és zongoraművész négy éve a gyülekezetünk tagja. A legutóbbi családos délután előtt érdekes gondolatokat hallottam tőle: megkértem, foglalja össze röviden, miről mesélt.

Imsivel azt a meglátásomat szerettem volna megosztani, miben is különbözik egy ázsiai új keresztény ország és Magyarország. Mennyivel is más itt egy lelkész küldetése, mint ott. Előljáróban hadd meséljek a hátteremről.

Feleséggel 20 éve ismerkedtünk meg. Ő japán, így hagyományosan a sintó vallást hozta magával, ám a zenei szolgálat miatt elkezdte látogatni a pesterzsébeti gyülekezetet, ahova én is elkísértem. (Én gyerekkoromban a nagyszüleimmel jártam katolikus templomba; voltam elsőáldozó is, de a gimnáziumi évek alatt szép fokozatosan elkopott a templomba járás szokása.) Egy ideig csak a zenei szolgálatos istentiszteletekre jártunk Győri János gyülekezetébe, de aztán azt éreztük, kedvünk lenne elmenni akkor is, amikor nincs szolgálat. Nem erőltette senki, mi se egymásra, közösen döntöttünk így. A vége az lett, hogy ott volt az esküvőnk, ahol feleségem meg is keresztelkedett, és mindketten konfirmáltunk is. Isten úgy rendezte, hogy mindent egy kalap alatt intézzünk el. ☺

A munkám miatt esküvőnk után négy évvel Szingapúrba költöztünk, ahol először methodista, majd evangélikus templomba jártunk. Két évig éltünk ott, utána visszatértünk Pesterzsébetre; majd költözés, a gyerekek iskolai hittana, valamint János bácsi nyugdíjba vonulása kapcsán kezdtünk el járni a budavári gyülekezetbe.

Imsi említette, hogy a vasárnap délutáni alkalmon nem tudja, hányan lesznek, de bízunk Istenben és a legjobbakban. Mert bár jó idő van, és ballagás utáni hétvége is – nem is emlékszem, még milyen nehézítő körülményt sorolt fel –, azért egy-két család eljön... Ezután a következőn gondolkodtam el, már nem először: Vajon mit kéne tenni egy lelkésznek, hogy a gyülekezetét rávegye, hogy eljöjjen egy alkalomra? Erőszakosnak kéne lennie vagy kedvesen győzködőnek? Vagy elkeseredettnek? Ismét – már sokadszorra – úgy éreztam, lelkésznek lenni rendkívül

nehéz küldetés Magyarországon. Miért is mondom, hogy Magyarországon? Azért, mert Szingapúrban divat volt kereszténynek lenni és templomba járni. Mikor ott voltunk, 45 éves volt az ország: a világ egyik legjölétibb állama, ahol a kereszténység egy friss vallás volt a nagyrészt kínai lakosság körében. Aki „menő” volt, az teázni járt délutánonként, mint a britek, tagja volt minél több klubnak – valamint egy gyülekezetnek, ahova vasárnap jártak, részt vettek az alkalmain, szervezték az eseményeket, sok pénzt adományoztak. Az istentisztelet után minden alkalommal szeretetvendégség volt, és még órákig beszélgettünk a vasárnapi ebéd közben. Zenekar szolgált minden istentiszteleten – én is részt vettem benne –, de mivel sokan szerettek volna szolgálni a profi technikai színvonalon összerakott gyülekezeti zenekari felszerelésen, be voltunk osztva. Minden istentisztelet félórányi, amerikai típusú dicsőítő dalok éneklésével kezdődött – az egész közönség lelkesen énekelte a dalokat. Húsvétkor a methodista templomban több mint kétezer ember volt: egy részük az udvaron nézte kivetítőn, mert nem fértek be. Na, ezért mondom, hogy itt bárki szívesebben lenne lelkész!

Aztán tovább morfondíroztam... Végül is a lelkesítő hivatás, az HIVATÁS – nagybetűs, ami nem okvetlenül könnyű munka. Talán Isten nem véletlenül dönt úgy, hogy legyen benne egy kis nehézség is; ne mindenhol legyen olyan könnyű, mint Szingapúrban?

A Norbival folytatott beszélgetés után én magam is elgondolkodtam azon, mi által változhatna a helyzet. Mi kellene ahhoz, hogy a templom és a gyülekezet ne egy választható szabadidős program legyen, ahová – ha éppen időnk és beosztásunk engedi – elmegyünk? Hanem egyfajta lelkesítőből és lelki igényből fakadó belső kötelezettség: szükségünk van az igére, szükségünk van a szentségre, szükségünk van a közösségre ahhoz, hogy keresztényen hitünkben meg ne lankadjunk.

De vajon miért nem olyan könnyű a gyülekezeti tag „hivatása” itt, mint Szingapúrban? Ezen mindenki maga gondolkodjon el... (De örömmel olvassanak a válaszokat, ha megosztanák velünk!)

Elek Norbert – Bence Imre

Az első pünkösdkor a Szentlélek zúgással és szélrohammal érkezve feltépte a bezárt ajtókat, s a rémülettel teli tanítványokat az utcákra röpítette.

Kisöpörte belőlük a félelmet, s evangéliumot adott a szívükbe és az ajkukra.

A Szentlélek tisztító ereje tépje fel a mi félelmeink ajtaját is, adjon nekünk bátorságot, és töltsen meg szívünket és szánkat az Ő jó hírével. Adj meg, hogy egymás bátorítására, vigasztalására és erősítésére legyünk. Így kívánunk – az egyházközség elnöksége nevében – áldott pünkösödöt!

Hírek

- Március 5–6-án a *Budavári Gospel Kórus* és a bala-tonboglári *Seven Houses Gospel Choir & Band* közös hétvégét szervezett Piliscsabán, ahol az intenzív próbák és a közösségépítés volt a fő cél. A két kórus – *Szuhai Mónika* és *Gáspár Sándor* vezetésével – a helyi istentiszteleten is énekelt.
- Március 18-án *Órsi Gergely* II. kerületi polgármester meghívására egyházi vezetők találkozóját szervezte meg az önkormányzat. Az aktuális kerületi ügyeken kívül a menekültek segítése volt az egyik fontos téma. Gyülekezetünket *Bence Imre* képviselte.
- Március 20-án *Dani Bence* ötödéves teológus hallgató hirdette az igét gyülekezetünkben.
- Március 25-én Budaörsön az egyházmegyei ifjúsági találkozón ifjúsági körünkből heten vettek részt.
- Április 1–3-ig tartó gyülekezeti hétvégénknek ismét Balatonszárszó adott otthont. Az eseményről részletes beszámoló a honlapon olvasható.
- Április 8-án ökumenikus keresztúton vettünk részt a Krisztinavárosi Plébánia szervezésében. Gyülekezetünk két stációnál tartotta az elmélkedést és az imádságot *Bence Imre* vezetésével.
- Április 11-től – a korábbi átutazó ukrán menekültek után – szállást biztosítottunk Alla Yefremovának és négy gyermekének. Ők a háború végéig szeretnének Magyarországon maradni.
- A *Budavári Szabadegyetemen Madarassy István* ötvös, szobrász adott elő, és a *Jó Pásztor* szobrát az ünnepekre itt hagyta templomunkban.
- Nagycsütörtökön sor került a lábmosás liturgiájára. Nagypénteken presbiterek olvasták a passiót. Húsvétvasárnap hajnalban a kibővített *Schütz Kórus* szolgált, s felnőtt keresztelő és konfirmáció is volt. 11 órakor a *Gospel Kórus* énekelt az istentiszteleten.
- Április 22-én a Völgy Utcai Ökumenikus Óvoda közös húsvéti istentiszteletét tartották a pasaréti katolikus templomban. Az evangélikus igehirdető *Bence Imre* volt.
- Április 22–24-ig egyházmegyei konfirmandus találkozót szerveztek Piliscsabán, melyen *Péter Zoltán* vezetésével konfirmandusaink is részt vettek.
- Április 24-én a Gustav Adolf Segélyszervezet támogatására gyűjtöttünk. Ennek keretében *Bencéné Szabó Márta* a pesthidegkúti gyülekezetben, *Gregersen-Labossa György*, a Sztehlo Gábor Szeretetotthon vezető lelkésze pedig a mi gyülekezetünkben szolgált igehirdetéssel.
- Április 24-én este jótékonysági gregorián istentisztelet keretén belül *Pém Mihályné Mocsári Gabriella* énekelt templomunkban.
- Április 25-én a kápolnában tartott jótékonysági irodalmi esten *Lelekem étke* címmel *Kásai Anna* mondta el verseit.
- Május 2–4. között az Országos Lelkészi Munkaközösség vezetősége által szervezett. lelkészkonferencián *Péter Zoltán* vett részt. Az előadások az identitás fogalmát, tapasztalatát boncolgatták különböző nézőpontokból.
- Május 4-én egyházmegyei közgyűlés volt Buda-

- hegyvidéken, ahol gyülekezetünket *Brenner Józsefné* képviselőtestületi tag és *Réti László* presbiter képviselte, *Bencéné Szabó Márta* vezetésével.
- Május 7-én, Budakeszin megrendezett egyházmegyei felügyelői találkozón gyülekezetünk felügyelője, *Heinczinger Orsolya* vett részt.
- Május 8-án a németajkú gyülekezet presbitériuma volt a vendégünk az istentiszteletünkön, *Barbara Lötsch* lelkész nő vezetésével. Az istentisztelet utáni kávézás jó lehetőséget biztosított a két gyülekezet tagjai közötti kapcsolat építésére.
- Május 9-én előkészítő konferenciát szerveztek az Országos Irodában a KONFIRMÁCIÓ ÉVE 2023. alkalom kapcsán. Gyülekezetünket *Bence Imre* képviselte.
- Presbiteri napot tartottunk a budakeszi evangélikus templomban, ahol az áhítat után *Benczúr László* építész, budakeszi felügyelő, a templom tervezője tartott előadást.
- Május 28-án egyházkerületi nap volt Óbudán. Az egyházmegyéek bemutatkozása alkalmára a *Budavári Gospel Kórus* is meghívást kapott.
- Május 28-án a templomban tartott jótékonysági koncerten a *La Caffettiera Stioppéta* énekkar szolgált *Murányi Eszter* vezetésével.
- Május 31-én a *Hívtál Uram – éléd borulok* című koncerten *Bence Imre* énekeit *Szuhai Mónika* (ének), *Elek Norbert* (zongora) és *Wölfel Mihály* (klarinét) szólaltatta meg templomunkban.
- Június 4-én gyülekezeti kirándulás keretében a galagutai evangélikusok látogattak el templomunkba *Lukács Máté* lelkész vezetésével.

Lelkészi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: **+36-1-356-9736**

mobil: **+36-20-387-9572**

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: budavar@lutheran.hu

Bence Imre – igazgató-lelkész

Fogadóóra: *kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30*

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: *szerda 9.00-13.00*

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: *kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00*

e-mail: zoltan.peter@lutheran.hu

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: Váradai Adél

Tördelés: Hegyi András

Korrekter: Schnellerné Hegedűs Erika

Grafika: Konczos Éva rajztanár-festőművész

Felelős kiadó: Bence Imre igazgató-lelkész

Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.